

היות שהמצרים נתחזקו בשם אלהים, בסוד החיצוניות.³⁰ ובזמן שמתגלה השם הקדוש יהו"ה, הכל שב להדבק בו,

ובו התחזקו ישראל [בעת יציאתם ממצרים], והצדדים האחרים נשברו לפניהם. וכמה מכות הבה [הקדוש ברוך הוא] לפרעה ולמצרים, ואלו המכות מצד של אלהים [של חיצוניות] שהיו רוצים להתחזק בו, וסוד הדבר: אלהים האדירים וכו', המפנים את מצרים וגו' (שמואל א', ד, ח). וכמה מכות יוצאים מהם בסודות עליונים.

וישראל, בשם הפנימי - שם הקדוש יהו"ה התחזקו, בגלל שהוא מקור הכל. לפיכך: [אנכי] יהו"ה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים, להודיע שהתורה בלה פך, הגם [שהתורה] מתפשטת לכמה צדדים, בלה [אינה אלא] כלל אחד בסוד שמו הקדוש, יהוה אלהינו יהוה אחד. ולעתיד לבוא³¹: יהיה יהוה אחד ושמו אחד (זכריה י"ט). הו"ה - זה כלל [שם] הו"ה הקדוש, ושמו - זה חרב להו"ה. הכל בסוד האחד.

והתורה נעוץ סופה בתחלתה, להחזיר הכל בכלל אחד. בראשית ברא אלהים וגו'. ולכל תיד החזקה וגו'. אלו

דהא מצראי בשמא דאלהים אתתקפו מרזא דלבר. ובזמנא דאתגלי שמא קדישא יהו"ה פלא תב לאתדבקה בה,

ובה אתתקפו ישראל, וסטרין אחרנין אתברו קמיהו. וכמה מחאן מחא לפרעה ולמצראי, ואלין מחאן מסטרא דאלהים דהוו בעאן לאתתקפא בה, ורזא דמלה: אלהים האדירים [וכו'] המפנים את מצרים (שמואל א ד, ח) וכמה מחאן נפקין מניהו ברזין עלאין.

וישראל בשמא דלבו שמא קדישא יהו"ה אתתקפו, בגין דאיהו מקורא דכלא. בגין פך: ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים, לאשתמודעא דאורייתא פלא הכי, אע"ג דלכמה סטרין אתפשטת, פלא פללא חדא ברזא דשמא קדישא, ה' אלהינו ה' אחד. ולזמנא דאתי יהיה ה' אחד ושמו אחד (זכריה יד ט) ה' דא פללא דהו"ה קדישא, ושמו דא חרב לה', פלא ברזא דאחד.

ואורייתא נעוץ סופה בתחלתה, לאתהדרא פלא פללא חדא, בראשית ברא אלהים וכו' ולכל תיד החזקה

30. עי' זהר מקץ ח"א קצה, ע"א.

31. עי' פסחים סוף פרק ג.

עי' אדיר, עמ' צג, ד"ה והנה בהיות.